EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 10

7 maart 1964

Voor abonnees 35 ct.

Losse nummers 45 ct.

HALLO, beste vrienden!

ZE noemen het „trial" en het is een soort terreinrit voor motoren, dwars door de duinen, door de hei, door modderpoelen. Sinds de brommers zich — wat de sport betreft — onder de motoren geschaard hebben, kunnen ook deze pruttelmachientjes aan zo'n trial meedoen. Op pagina 22, 23 en 24 kun je lezen en zien hoeveel er tijdens een dergelijke zware rit van je ouwe trouwe brommer gevraagd wordt. Natuurlijk heb je wel 'ns gehoord van de Lappen, de zwervers van het hoge Noorden. Hoe **zij** leven, kun je zien op de PEP-plaat van deze week. Dan waren er zoveel brieven binnengekomen over het artikeltje „Jij en die hond van je", vooral van jongens, dat wij deze keer voor de meisjes net zo'n verhaaltje brengen: „Jij en die kat van je", dat je op pagina 11 kunt vinden. Je ziet het: ook deze PEP is weer één brok afwisseling. Veel plezier ermee en tot de volgende week!

Slippend door het rulle zand stort het brommertje zich de heuvel af, regelrecht de grauwe modderpoel in.

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

TATEREN

Deze onderwijzer geeft taal, tekenen en rekenen tegelijk.
Het nieuwe vak heet „tateren", een woord waarin je de woorden taal, tekenen en rekenen duidelijk kunt herkennen. Er is maar één school waarop getaterd mag worden, en daar zitten jullie net niet op. Daarom zetten we deze „tater", zoals zo'n tekentaalsom heet, als prijspuzzel in Pep.
Eerst moet je de woorden zien te vinden die op het bord zijn getekend. In de eerste kolom, van boven naar beneden, komt tweemaal hetzelfde woord voor, wèl met twee keer een andere betekenis. In de tweede kolom, van boven naar beneden, staat warempel viermaal hetzelfde woord, met telkens een andere betekenis. Trek de letters van elk tweede woord van de letters van elk eerste woord af, zoals op het bord is aangegeven. Tel nu de resten bij elkaar op en dan krijg je een nieuw woord, dat de oplossing is van deze prijsvraag.
Schrijf het gevonden woord op een briefkaart en stuur deze vóór 12 maart naar Redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde v. d. briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 10.

PRIJZEN

1e prijs: een horloge; 2e prijs: een fototoestel; 3e prijs: een tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een boek.

De oplossing van prijsvraag nr. 8: 1. vest, 2. ster, 3. rots, 4. toos.

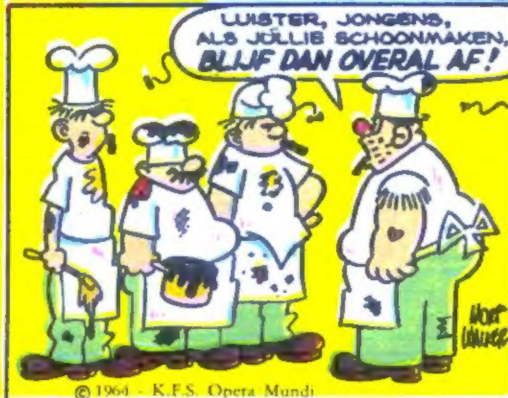
DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 8 ZIJN:

1e prijs: Theo Dijkstra, Narcissenstr. 30, Barneveld; 2e prijs: Marion de Vrij, Pieretstr. 55, Rotterdam; 3e prijs: J. en T. Bouman, Monnetlaan 107, Utrecht; 4e prijs: Ph. en M. J. Stoffels, Granaatstr. 15, Heerlen.
De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in PEP komt te staan, thuis gestuurd.

FLIPPIE FLINK

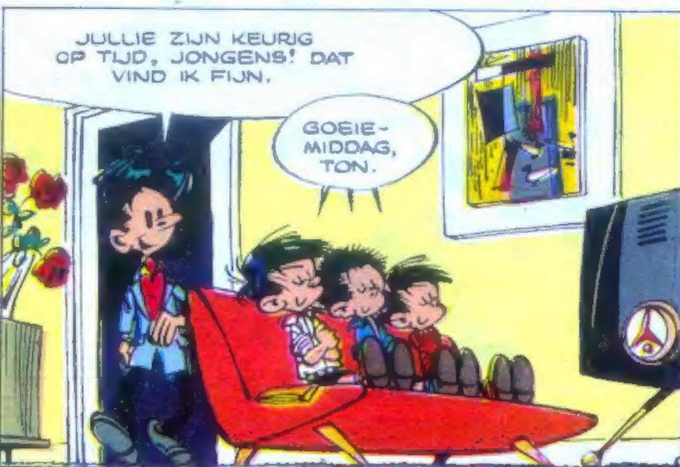

Ton en Tineke

door Franquin

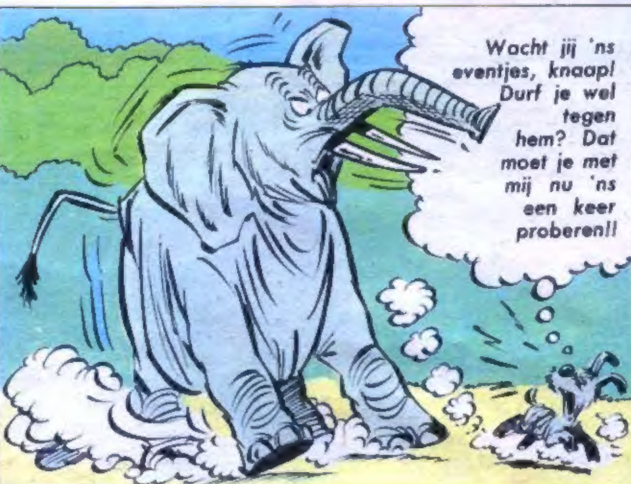

Pep
in het land van BOEM-BOEM

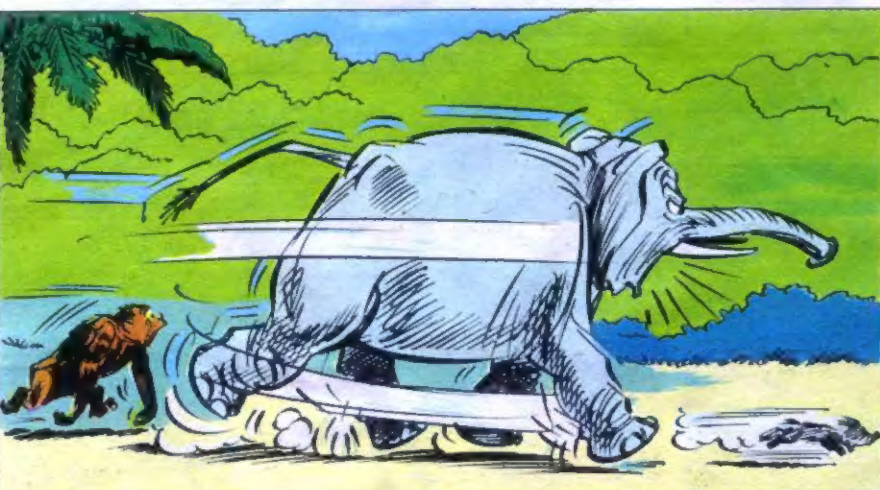
In een duel met zijn tegenstander wint de Grote Tovenaar, die dit wil vieren. Baseck maakt zich kwaad en de BOEM BOEM vluchten. Niet voor Baseck, maar voor naderend groot wild . . .

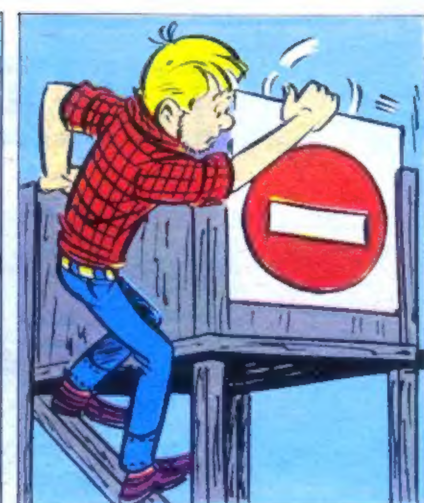

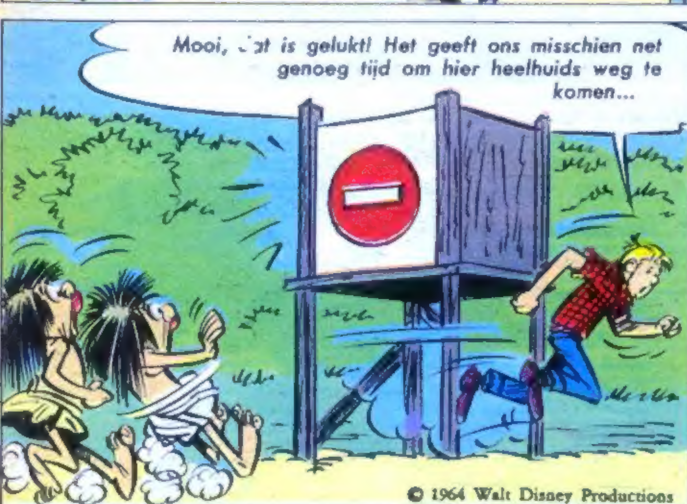

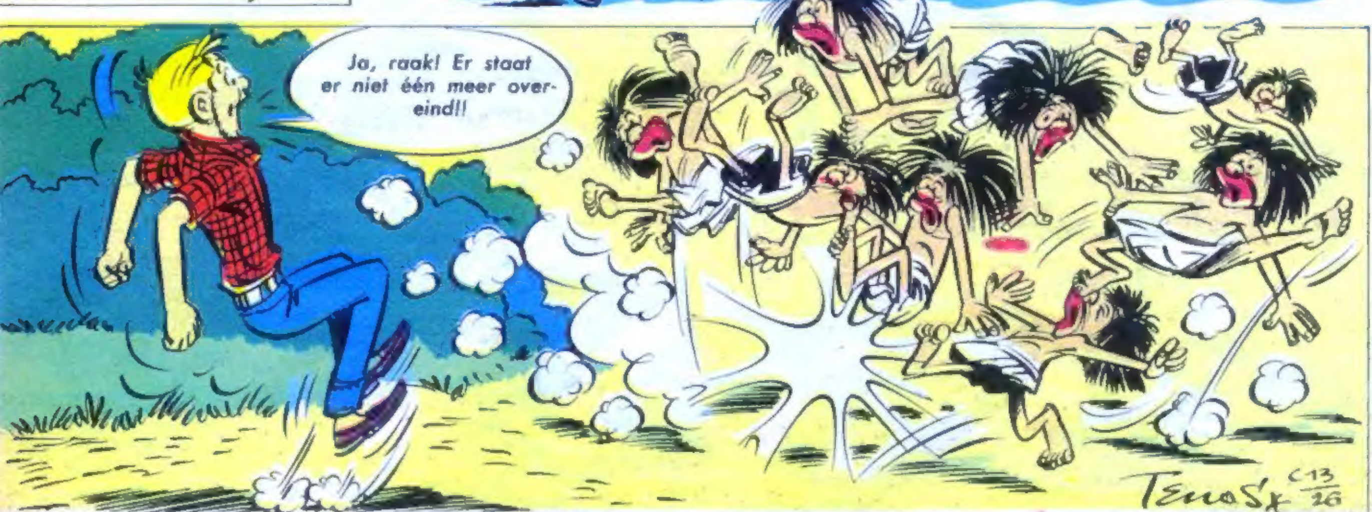

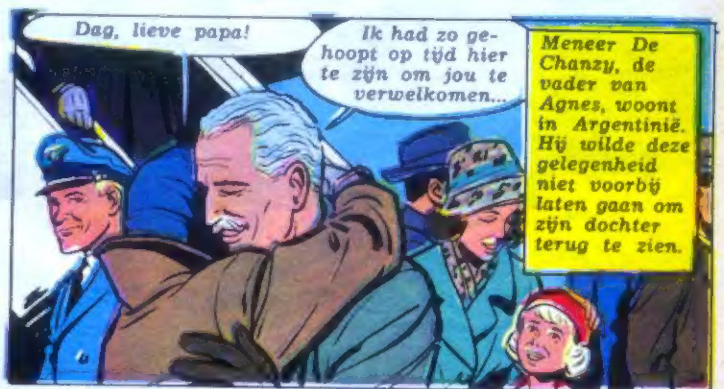

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT CIRCUIT

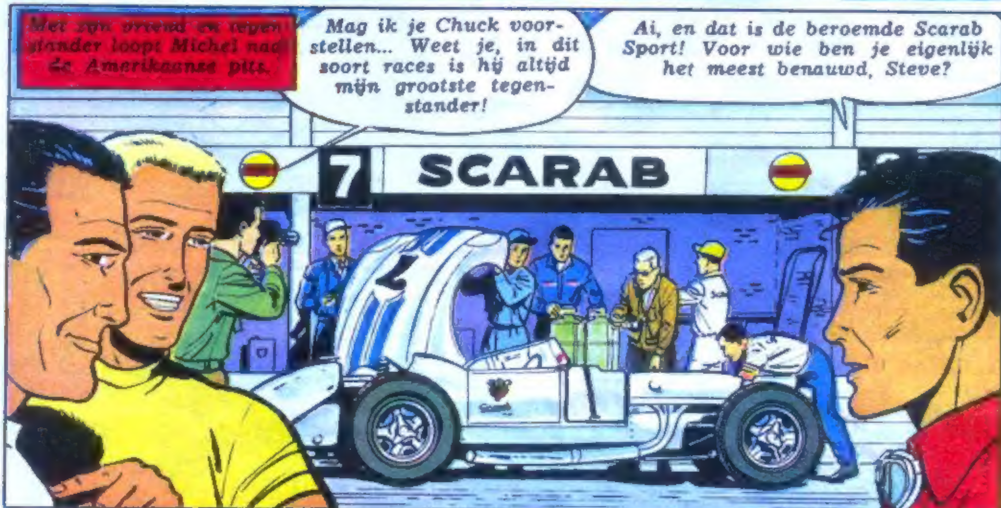
VAN DE ANGST

Na de Russische uitdaging aan de Amerikanen wordt er op voorstel van meneer Vaillant ook een Europese ploeg gevormd. Op het vliegveld van New York wacht Michels grote vriend en tegenstander, Steve Warson. Agnes zoekt haar vader . . .

Zondagmorgen, 8 uur... De tribunes zijn al vol. In en om de pits heerst een verschrikkelijke drukte...

Niets vergeten, Thompson?

Nee, ik geloof 't niet.

FERRARI

De spanning onder de racers wordt steeds groter. De jonge Falconetti blijkt opeens plankenkoorts te hebben.

Maar Dino, het is toch niet je éérste race?

Ik kan het niet helpen. Ik ben bang dat ik iets verkeerds zal doen!

Z'n Belgische ploeggenoot, Art Berckmans, een zwijgzame Vlaming, spreekt Dino moed in...

We zijn, geloof ik, allemaal een beetje zenuwachtig... En toch zijn we veel sterker dan de anderen!

Het is gewoonte in Sebring dat Alec Ullman de racers toespreekt.

...want dit jaar heeft Sebring de eer racers van vele nationaliteiten te zien starten! Iedere coureur zal sportief strijden en overwinnen. Ik wens u allen veel geluk en ik hoop dat ook deze keer de sterkste onder u de race mag winnen!

26 PANHAR

Kort voor de start gebeurt er iets vervelends... Terwijl alle monteurs nog aan de wagens werken, komt de Canadees Louis Cartier onverwachts de kleedkamer van de ploeg binnen.

Hé! Wat voer jij daar uit?

!?!

Het is een dief! Houdt hem tegen!

De man vlucht, maar staat opeens tegenover Warson.

Vertel op, vriend, wat zijn dat voor...

VLAN

Wel heb je nou ooit!

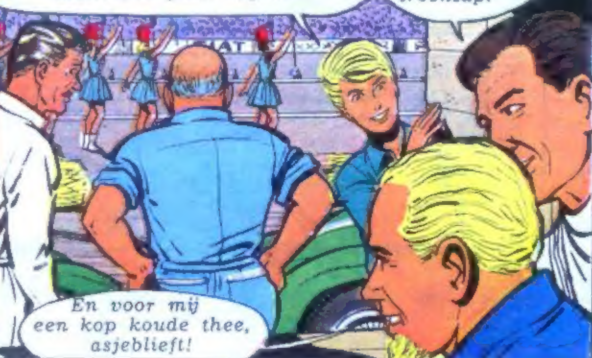

WORDT VERVOLGD

PIETJE PECH

WAAROM BEN JE NIET IN UNI-FORM? HEBBEN ZE JE ER UITGE-SCHOPT ?

NEE! IK HEB EEN VRIJE DAG, HET IS MOOI WEER EN DUS WANDEL IK IN M'N BURGERPAKJE IN HET PARK!

KUN JE ME ARRES-TEREN ALS JE NIET IN UNIFORM BENT?
IK HEB M'N POLITIEPEN-NING NIET BIJ ME —

EN ZONDER DAT DING MAG IK NIEMAND ARRESTEREN.
NEE, MAAR!

ALS JIJ ME TOCH NIET IN M'N KRAAG KAN PAK-KEN, MOEST IK HET ER VANDAAG MAAR'N S VAN NEMEN! WANDEL ZE... IK GA SLAPEN!

WAKKER WORDEN! EN MEEKOMEN!

IK HAD NIET GEDACHT DAT DIE KNAAP OP Z'N VRIJE DAG HELEMAAL NAAR HUIS ZOU SJOUWEN OM DIE PENNING OP TE HALEN, ALLEEN OM MIJ IN DE CEL TE GOOIEN!

DE kat is ongetwijfeld het wildste dier dat ooit getemd is; ook het geheimzinnigste dier. Goed, dit kleine nichtje van de grote woeste katten, dat nu al duizenden jaren in onze huiskamers rondsluipt, lijkt een aardig diertje dat luidkeels begint te spinnen als je het met zachte hand over de kop strijkt, maar in één flitsend ogenblik kan ze weer dat tijgerachtige hebben van haar voorouders. Kijk maar

JIJ EN DIE KAT VAN JE

door Jack Jungmeyer

'ns hoe ze een vogeltje besluipt en hoe fel en meedogenloos ze is in een gevecht met een andere kat. Dan zul je tot de ontdekking komen dat dit merkwaardige dier bijzonder weinig is veranderd sinds die dag in de voorhistorische tijd dat ze besloot als huisdier te gaan optreden.
Over de kat wordt meestal gesproken als over een „zij". Dat komt omdat het vrouwelijke dier de leiding heeft in het gezin, helemáál als ze jongen heeft — en zo is het ook gesteld bij de grotere katten: de leeuw, de tijger, de luipaard, de jaguar, de poema. Menéér de kats aanwezigheid wordt geduld, soms zelfs op prijs gesteld, maar over belangrijke zaken heeft hij zijn mond te houden.
Geen kat is ooit helemaal getemd. Nooit heeft ze zich volledig aan de mens gegeven. De kat is een eenling, die er niet in horden op uit trekt zoals de hond. Ze houdt van het gezelschap van de mens, ze vindt het heerlijk om bewonderd en geknuffeld te worden en is bijzonder verstandig, of, om het 'ns wat mooier maar moeilijker uit te drukken: de kat is hoogst intelligent, van het kleinste straatkatje tot het opgedoftste tentoonstellingsexemplaar.
Toen de kleine wilde kat uit Noord-Afrika het gezelschap van de mens kreeg opgedrongen, besloot ze van de nood een deugd te maken en de graanschuur en het huis vrij van ratten en muizen te houden, in ruil voor een plezierig en veilig leventje. Eeuwenlang heeft ze zich hieraan gehouden.
Gedurende een verschrikkelijke tijd in onze geschiedenis heeft de kat een grote rol gespeeld in het terugdringen van de zwarte pest, een afschuwelijke ziekte, die door ratten over de hele wereld verspreid dreigde te worden.
De oude Egyptenaren waren de eersten die de voorvaderen van onze kat in tuin en huis haalden. De koningen en koninginnen en priesters van dat oude Egypte beschouwden de kat als een godheid. Wanneer iemand een kat doodde, kostte hem dat zijn leven. Katten werden handelwaar. Foenicische zeelieden verkochten ze in de steden rond de Middellandse Zee; vaak smokkelden zij ze uit Egypte. Er kwamen meer katten, steeds meer katten, tot uiteindelijk elk huisje zijn kat of katten had.
Een tijd lang waren een heleboel mensen ervan overtuigd dat katten iets met heksen en tovenarij te maken hadden, maar natuurlijk zijn wij daar allang overheen en beschouwen we de kat alleen nog maar als een graag geziene (en 's nachts iets minder graag gehoorde) gast in ons huis!

ZORRO

HET SPOOK VAN DE MISSIEPOST

Don Nacho de Torres, die gezocht wordt door Monastario en Garcia met zijn lansiers, houdt zich schuil in de kerk op de missiepost van padre Felipe. Don Diego de la Vega heeft Garcia verteld over de geest van de vermoorde monnik, die op maanloze nachten rond het middernachtelijk uur op de missiepost rondwaart ....

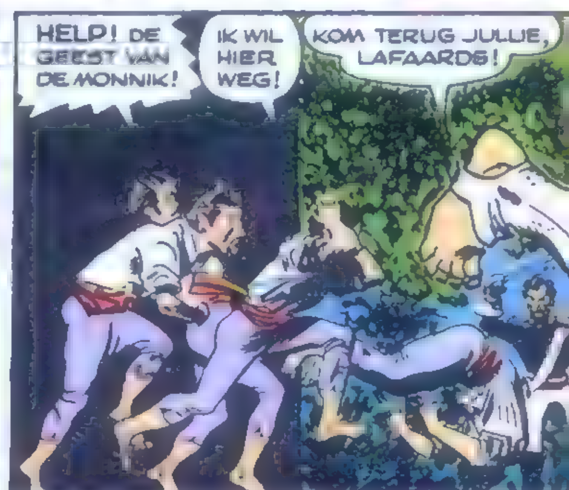

MAAR VLAK BOVEN HUN HOOFDEN...
AHA! JE STAAT PRECIES OP HET GOEDE PLEKJE, CAPITAN! BLIJF NOG EVEN ZO STAAN...!

DE VERMOMDE ZORRO HEEFT GOED GEMIKT...
ZENG
WOK
BONK
D-DE W-WAAR-SCHUWING!

HELLEP!
DAT GEKKE SPOOK HEEFT GOED WERK VERRICHT! NU DE REST NOG!

JE BENT VRIJ, INOCENTE!
SEÑOR ZORRO! IK MOET U WEER BE-DANKEN!

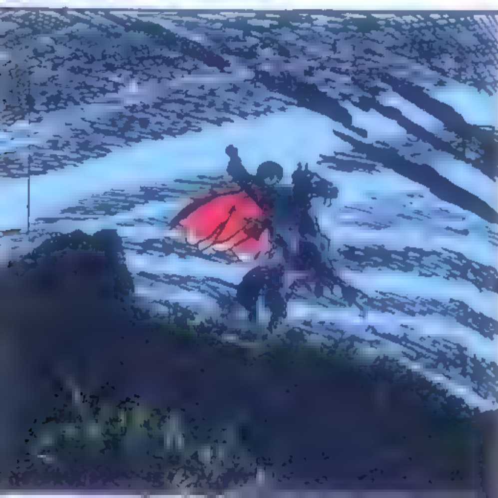

STOP, ZORRO! DIT IS ALLEMAAL JOUW WERK! AL MIJN SOLDATEN ZIJN GEVLUCHT!
GARCIA OOK, CAPITAN! JE DOET ER BE-TER AAN ZE WEER TE VER-ZAMELEN!

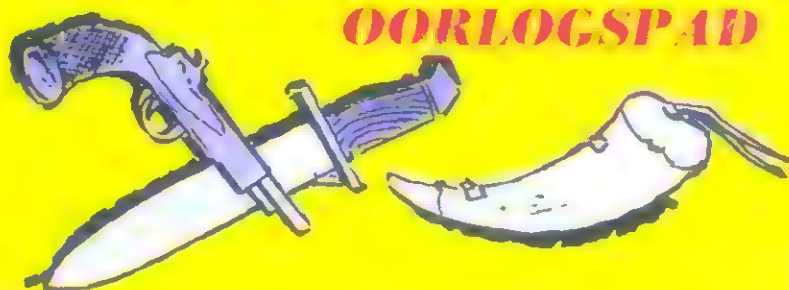

EN EENMAAL OP WEG...
HÉ, BERNARDO! DAT WAS HANDIG VAN JE OM DE KERKKLOK MET JE KATA-PULT OP GANG TE BREN-GEN! RIJDEN! TERUG NAAR DE HACIENDA!

EN INTUSSEN OP DE MISSIEPOST...
WEET U ZEKER DAT IK RUSTIG UIT DE KERK KAN KOMEN, PADRE FELIPE?
JA, TORRES! ALLE SOLDATEN ZIJN WEG! EN DE COM-MANDANT BLIJFT VANNACHT BUI-TEN!

EET DUS MAAR RUSTIG! JE MOET GAUW NAAR MONTEREY VERTREKKEN!
MAAR WAAR-VOOR ZIJN DE SOLDA-TEN GE-VLUCHT? IK HEB NIETS GEZIEN!

NOEM HET EEN OUDE LEGENDE, DON NACHO! IK NOEM HET LIE-VER EEN NIEUW WONDER... EEN WONDER DAT ZORRO HEET!

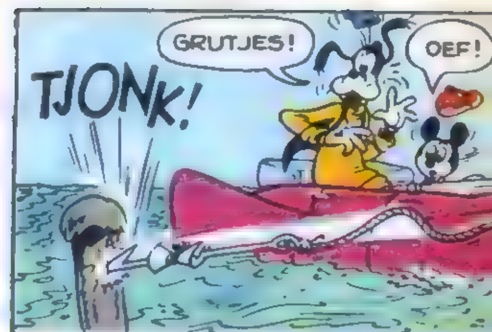

VANAF VOLGENDE WEEK
TEXAS JOHN SLAUGHTER IN
GERONIMO OP HET OORLOGSPAD

Mickey en Goofy

DE SCHIM VAN DE PIRAAT

Mickey en Goofy zijn op weg naar vakantieoord de Kliphaven, waar Goofy kamers besproken heeft. Alleen tussen negen en half tien 's morgens en vier en half vijf 's middags kunnen ze volgens het waarschuwingsbord over het strand. Om kwart over negen gaan ze eroverheen, maar dan komt de vloed opzetten. Opeens horen ze een schot en....

DE LAPPEN

Deze Lap uit het hoge noorden van Finland met zijn karakteristieke „slaapmuts" is de bezitter van een kudde rendieren!

DIT volk, waarover we eigenlijk zo weinig weten, bewoont de noordelijke streken van Noorwegen, Zweden, Finland en het schiereiland Kola in Noord-Rusland. Vroeger strekte het gebied waarover zij met hun rendieren trokken, zich veel verder naar het zuiden uit, maar in het verleden werden deze nomaden die het land dat ze betraden meteen als eigendom beschouwden — door de Noren, Zweden en Finnen teruggedrongen naar de ongunstiger streken in het noorden.

Welke rassen dit volk vertegenwoordigt, is nog niet helemaal met volstrekte zekerheid vastgesteld; feit is dat vele Lappen Mongoolse trekken hebben. De lichaamslengte is gering: de mannen worden gemiddeld 1,50 m groot, de vrouwen iets minder. De meeste Lappen zijn ertoe overgegaan zich definitief ergens te vestigen en hun zwerversbestaan op te geven. Dit komt onder andere doordat er in de schraal begroeide streken uitgebreide gebieden nodig zijn voor het vee, terwijl het woongebied van de Lap, sinds hij naar het noorden werd teruggedrongen, juist zoveel kleiner is geworden.

Bij de Lappen onderscheiden we drie groepen: de **Berglappen**: de nomaden onder hen wonen in tenten van robbevellen, de halfnomaden in tenten van kluiten aarde, hout en mos, die men ook aantreft bij de **Zeelappen** of Kustlappen. Deze leven van visserij, wat landbouw en veeteelt. De **Woudlappen** doen aan visserij in de rivieren en aan rendierteelt. Bij hen en bij de Kustlappen vindt men ook wel stevige houten huizen. Een groot deel van de rendieren (enige honderdduizenden) behoort aan de Berglappen. Grote afstanden (in de winter trekt men omhoog naar enigszins sneeuwvrije fjelden) leggen zij af achter de rendieren aan. Het weinige huisraad en het voedsel worden op de sleden geladen en

Soms mag de „huiskudde" een poosje van de vrijheid genieten en dan snuiven de dieren begerig de voorjaarslucht op.

De Lappen zijn niet zo gesteld op bekijks, maar deze familie was de fotograaf graag terwille en kwam even naar buiten.

wie zelf niet meerijdt, gaat ernaast op ski's. Er zijn gezinnen die honderden, ja duizenden, rendieren bezitten. De kudden blijven meestal gescheiden, maar toch vermengen deze zich wel eens. In het voorjaar heeft dan de grote „rendierscheiding" plaats; het herkenningsteken hierbij is het oormerk, dat de kalveren dan ook ontvangen. Bij deze scheiding laat de Lap zien wat hij van lassowerpen kan! Door kou en voedselgebrek gaat dikwijls veel vee verloren. Het voedsel van de Berglappen bestaat uit rendiervlees en -melk, uit wilde vruchten en uit brood, dat van het „niet-verhuizende" volk wordt gekocht.

De leerplicht in de Scandinavische landen geldt ook voor de Lappen, zodat analfabeten nauwelijks voorkomen. Er zijn zelfs begaafde Lappen, die hun studies aan de Universiteit hebben voltooid.

Pop PLAAT SLA OM

DE LAPPEN

NOMADEN VAN HET NO

49

WAAR DE LAPPEN WONEN:
1. Noorwegen; 2. Zweden; 3. Finland; 4. gebied waar zij doorheen trekken.

UIT HET DAGELIJKSE LEVEN VAN DE LAP
5. Nomade-Lap uit de bergen in winterkleding; 6. kind in geborduurde kiel; 7. hut, gemaakt van aarde en mos.

OVERZICHT EN PLATTEGROND VAN EEN HUT
8. Buitenwand van berken; 9. drempel; 10. ingang; 11. haardstede; 12. steunbalken; 13. liggende boomstammen; 14. kookinstallatie van mastbomen; 15. tent in opbouw; 16. moeder en kind met vrouwelijk rendier; 17. halster van een rendier; 18. herder; 19. mannelijk rendier; 20. buikriem die rendier met slede verbindt; 21. slede; 22. de klassieke rendierslede heeft de vorm van een bootje; 23. skiër met korte ski's; 24. skistok voorzien van een berkehouten schijf; 25. kind met Laplandse lasso, gevlochten uit boombast; 26. rendieren op zoek naar voedsel; 27. trein van sleden; 28. bij de sledentrein zijn de rendieren vastgebonden aan de slede die hen voorafgaat; 29. Laplandse bomen; 30. interieur van een tent; 31. Laplandse huisvlijt: het snijden van een mes uit hout; 32. hut van een Lappenfamilie die zich permanent heeft gevestigd; 33. vissende Kustlappen; 34. vissersboot; 35. middernachtszon; 36. een visser die zijn netten repareert; 37. Berglap; 38. eetnap; 39. beker; 40. lepel; 41. de Lappen op de rivieren gebruiken deze manden voor het bewaren van wilde vruchten; 42. doos voor rendierboter; 43. winterschoeisel; 44. lasso van gevlochten bast; 45. mes; 46. draagbaar weefgetouw; 47. wieg; 48. huisje van Woudlappen: 49. speer voor wolvenjacht.

45 44 43 46 48

T NOORDEN

37

36
42

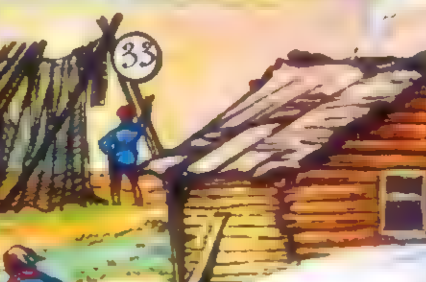

I
4
1
2

35

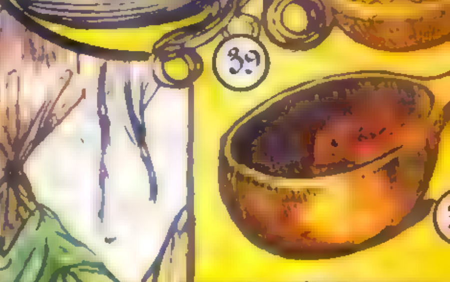
Pep
PLAAT

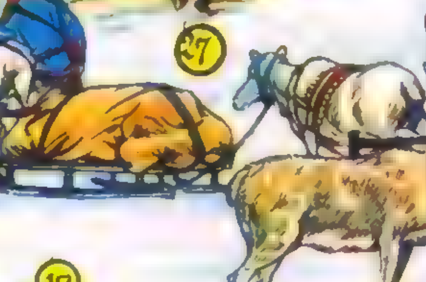
41

40

34

33

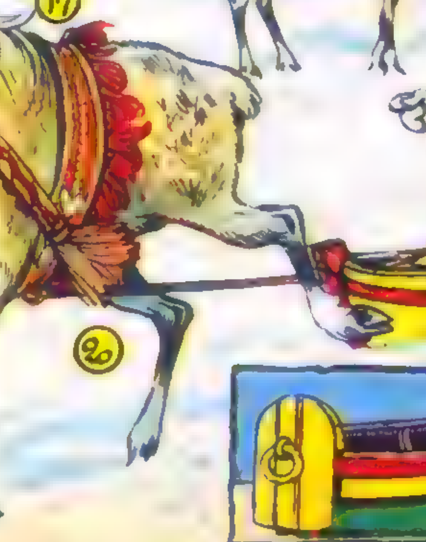
32

29

39

II

27

25

24

19
17
20

21
22

31

30

HOEMPA * PA

IK HEB DE NAMEN OP EEN BRIEFJE GESCHREVEN, IK GOOI DE BRIEFJES IN MIJN HOED EN WIJ ZULLEN WETEN WIE ER ALS GEZANT NAAR DE ROODHUIDEN TOE GAAT.

IK HAAL EEN BRIEFJE UIT MIJN HOED...

KIJKEN WELKE NAAM ER OP STAAT...
IK WEET HET AL, HET IS VAST MIJN NAAM...

RIDDER FRANTZ KTAZENBLUMMERSWISHUNDWAGENPLAFTEMBOMM!
IK HEB HET WEL GEZEGD!

VEEL SUCCES, KTAZENBLUMMERSWISHUNDWAGENPLAFTEMBOMM! VERLIES AL DE PARELS NIET OM HET BONDGENOOTSCHAP VAN DE ROODHUIDEN AF TE KOPEN!
Schoenbrunn

WENN i KOMM, WENN i WIEDER, WIEDERKOMM...

MIJN BROEDER, IK ZIE EEN BLEEKGEZICHT MET EEN WITTE VLAG IN HET BOS..
GAAT ONS GEEN SNARS AAN! WIJ ZIJN NIET OP HET OORLOGSPAD. LAAT HEM DOOR!

INDIEN WE NIET OP 'T OORLOGSPAD ZIJN, ZOU MIJN BROEDER DAN KUNNEN VERKLAREN WAAROM WE OP EEN BOOM ZITTEN EN DE BLEEKGEZICHTEN BESPIEDEN?

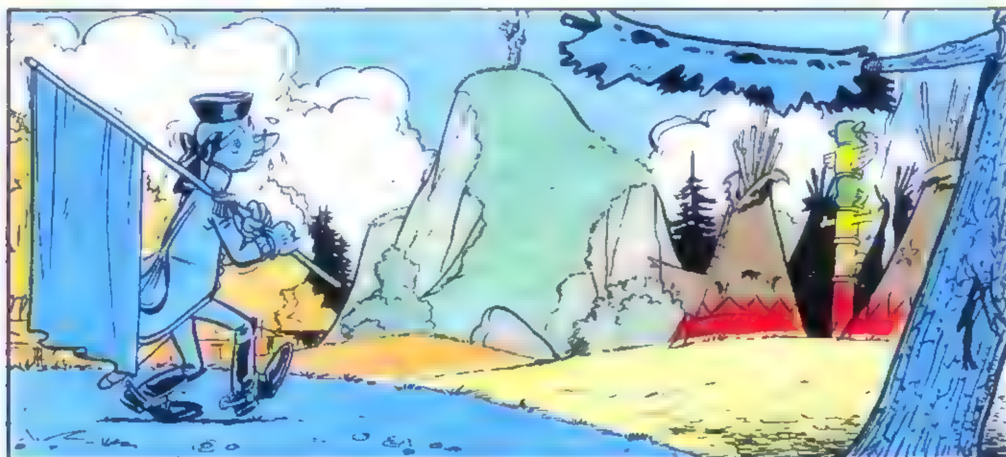

DAT IS ONZE TRADITIE! DE TRADITIE WIL DAT DE ROODHUIDEN IN HET BOS OP DE BOMEN KLIMMEN EN UITKIJKEN. HET IS NIET MIJN SCHULD ALS DAT OP HET OGENBLIK TOT NIETS DIENT!
MIJN BROEDER HEEFT DE WIJSHEID IN PACHT!

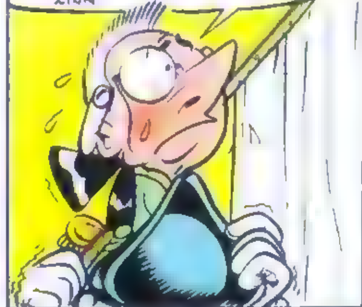

5

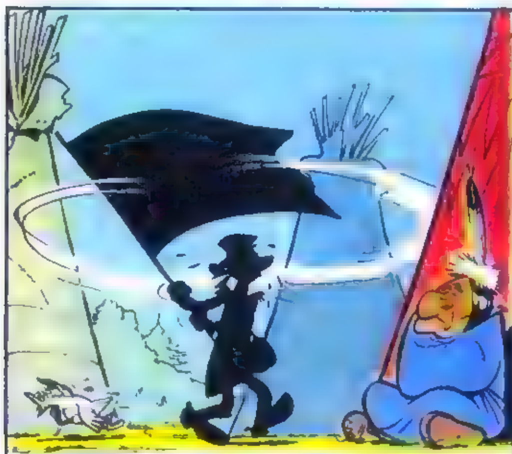
ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

De soldaten van de Franse koning voeren oorlog tegen de soldaten van de Duitse keizer. De eerste overwinning was aan de Fransen, toen de Sjavasjava's, die naar huis wilden, door de Duitse omsingeling heen braken. De Duitsers proberen nu de Indianen op hùn hand te krijgen.

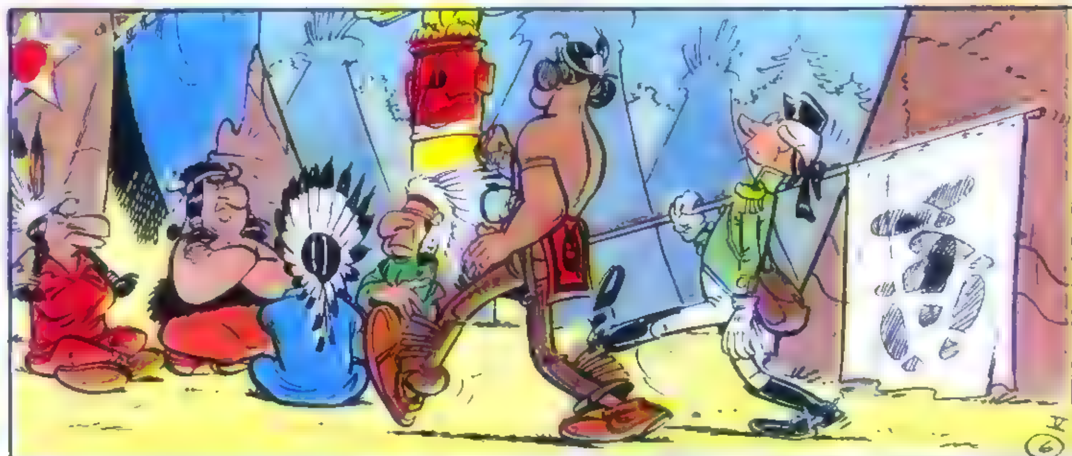

IK STEL JE VOOR: ÉÉNTAND, MAAR DIE HEEFT ZIJN ENIGE TAND VERLOREN EN HEET NU GEENTAND, TOVENAAR REGENBUI, KRIJGER BEWOLKT EN JAGER SEIZOENLOOS.

HA! HA! HA! ALLE KLAZENBLUMMERS-WISHUNDWAGENPLAFTENBOMMEN, WAT HEBBEN JULLIE LEUKE NAMEN!

HET BLEEKGEZICHT HEEFT EEN VREEMDE VLAG BIJ! GROTE BISON HEEFT GESPROKEN!

IK BEN HIER OM...
ZWIJG! VOOR JE PRATEN MAG, MOET DE TOVENAAR EEN BEZWERINGSDANS UITVOEREN EN MOETEN WE DE VREDESPIJP ROKEN.

OELA! OELA!
OELALA!

BROEDER TOVENAAR VERGIST ZICH HIJ DANST DE REGENDANS! GROTE BISON HEEFT GESPROKEN!
JE RAASKALT! IK WEET TOCH ZEKER WAT IK DOE! DIT IS DE DANS PRELUDE BIJ EEN BERAADSLAGING!

OELA! OELA! OELALA!

HEU! HEU!

WAAR WACHT HET BLEEKGEZICHT OP OM HET DOEL VAN ZIJN BEZOEK BEKEND TE MAKEN! DE RAAD WORDT ONGEDULDIG!

WORDT VERVOLGD

OP DE BROMMER DE MODDER IN!

NATUURLIJK behoort zo'n chroomglanzende vuurrode, citroengele of grasgroene bromfiets tot je lievelingswensen! Heel begrijpelijk, want wie zou er niet naar verlangen om het gas wijd open te draaien en, plat voorover liggend op de benzinetank, VROOP VROOAP ROOAAR door de buurt te sjezen? Goed uitkijken, netjes stoppen bij de verkeerslichten en voorrangswegen, maar verder op de vlakke gedeelten, waar het niet gevaarlijk is, lekker pezen net als de „grote jongens" van de race-circuits. Heb je wel eens van een „trial" gehoord? Nee? Een trial is vast en zeker net zo spannend als een motorrace, maar toch weer heel anders. Het parcours van een trial lijkt in de verste verte niet op het circuit van Zandvoort, dat ze zo vlak proberen te houden als een biljartlaken. De trial speelt zich af in bossen en duinen, op heidevlakten, op met stenen bezaaide terreinen en in moerasachtige gebieden. Sinds twee jaar verschijnen ook de brommers, maar dan 50 cc-ers, aan de startlijn van de trials. Jongens van zestien jaar en ouder kunnen meedoen op hun machientjes, die ze dan even goed moeten kunnen besturen als een coureur zijn Lotus of een jockey zijn Arabische volbloed. Sommige gedeelten van de trial zijn niet zo bar moeilijk: je rijdt over een vrij vlak

Links: Hoe steil een helling kan zijn die je met jouw brommer tijdens een „trial" moet beklimmen, zie je hier! Onder: Van de zandhoop af het modderwater in, dat nog het schuimende spoor van je voorganger vertoont. Rechts: Hoog spat het water tussen de oranje „trial"-paaltjes op als jij je in jouw zoveelste „non-stop" stort . . . .

Rechts: Het kost de 50 cc-ertjes heel wat moeite en geputtel om tegen zo'n zandheuveltje op te komen en . . . (onder) als je naar de foto kijkt dan kun je duidelijk zien dat in deze „trial"-sport de laatste loodjes wel vaak heel zwaar kunnen wegen.

Terwijl het modderwater nog van je brommer druipt, zie je opgelucht dat je 't ergste nu wel zo'n beetje hebt gehad.

bospad of over landwegen, en niemand deelt strafpunten uit als je de voeten op de grond zet of de brommer laat stoppen om even lekker uit de puffen van de vermoeienissen. Maar als je een „non-stop" bereikt, liggen de zaken anders! Daar mag je om te beginnen niet stoppen. Evenmin mag je met de voeten de grond raken. Geen kunst aan? Vergis je niet, de non-stops vormen de zwaarste, geniepigste, verraderlijkste gedeelten van het tussen de vijftig en de vijfenzeventig kilometer lange parcours. Soms bestaat zo'n non-stop uit een... modderpoel! Probeer het maar eens om met je brommer door zo'n poel te ronken. De wielen slaan door, ze draaien als molenwieken in het rond zonder houvast te vinden of ze zuigen zich, als je te langzaam rijdt, in de blubber vast. En denk erom: géén voeten op de grond zetten, niet in en niet naast de poel! De controleurs staan er met hun neuzen bovenop en ze zien ALLES! Er zijn voor de non-stops nog talloze andere mogelijkheden. Je moet door een akelig diep karrespoor rijden en opeens van het ene karrespoor naar het andere „wippen", waarbij de brommer alle mogelijke moeite doet om „onderuit" te zakken en je voortdurend als een koorddanser het evenwicht moet verplaatsen om niet met je machine tegen de grond te slaan.

Een stuk grond, drassig, vol modderpoelen en zandheuveltjes, dat is gebied waarin de „trial" rijder zich thuisvoelt . . .

VOLG DE CRACKS!

DE non-stops kunnen ook worden gevormd door steile hellingen, venijnige zandheuvels, die je in 'n „vliegende galop" moet beklimmen om de top te kunnen bereiken. Of uit grillig rond de bomen slingerende bospaadjes, die dikwijls minder dan een halve meter breed zijn. En hoe een non-stop in de duinen eruit ziet, is jullie natuurlijk wel duidelijk: een massa rul- mul, zand, waarop de bromfiets probeert weg te glijden alsof-ie over een gletsjer schaatst. Als je in een door krijtstrepen of kleurige linten afgepaalde non-stop één voet op de grond zet, ben je meteen een strafpunt rijk. Als je in dezelfde non-stop meermalen de grond raakt, kun je op drie strafpunten rekenen. Vijf strafpunten worden uitgedeeld als je midden in de non-stop niet verder kunt en je de machine eruit moet slepen. Misschien blijf je vlak voor de non-stop stil staan. „Hm, die non-stop is voor mij véél te moeilijk!" mompel je en je besluit de non-stop maar liever links (of rechts) te laten liggen om het verdere parcours af te rijden. Dat is toegestaan, maar, wees dan wèl verzekerd van tien strafpunten! Slimmerds, die de non-stop te moeilijk vinden, maar toch een gruwelijke hekel hebben aan te veel strafpunten, zetten alleen even hun voorwiel in de non-stop, trekken de machine dan achteruit en ontwijken verder de lastige non-stop. Ze ontvangen door die listige handeling „slechts" vijf in plaats van tien strafpunten... Overigens mag je de brommer, vóórdat je de non-stop binnen tuft, gerust stil zetten en eraf stappen om de non-stop te bekijken. Je loopt er om en er dóór (als er ten minste net geen andere rijder door hobbelt) en je bestudeert de moeilijkheden van het terrein, de kronkelingen van het bospad, de diepte van het karrespoor of de kuil, de rulheid van het zand of de dikte van de modderbrij. En als je niet al te zeker van je zaak bent, wacht je rustig op de aankomst van een bekende trial-rijder. Je let goed op hoe hij de non-stop „overwint". Daarna stijg je weer in het zadel en je probeert zo niet de voetsporen, dan toch wel de „bandsporen" van de crack te volgen. Of het lukt, blijft natuurlijk de vraag... Hoe minder strafpunten, des te groter is je kans op een prijs. Over het tijdschema hoef je je niet al te benauwd te maken. Het parcours moet weliswaar binnen een bepaalde tijdsduur worden afgelegd, maar er is toch alle tijd om de non-stops tijdens de wedstrijd uitvoerig te verkennen.

EVENWICHTSKUNSTENAARS

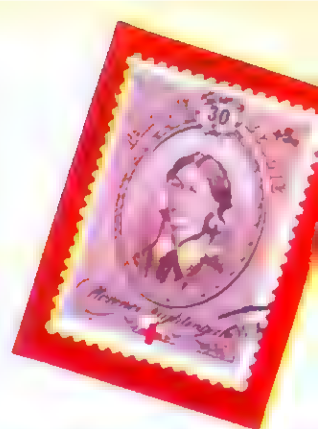
JE zou de trial-rijders kunnen vergelijken met cowboys, die tijdens de rodeo's de vreemdste houdingen aannemen om zich niet van de wilde mustangs af te laten werpen. Want ook de trial-rijders springen met hun bromfietsen hoog de lucht in, ze zweven tijdens de wedstrijden menigmaal ver boven het zadel en ze moeten ware evenwichtskunstenaars zijn om niet van de bromfiets af te slaan en in het zand (of de modder!) te bijten... Soms hangen ze horizontaal naar links als de bromfiets naar rechts wil „wegdraven"; geen moment mogen ze hun machientje de kans geven een eigen koers te volgen.

De trial-bromfietsen verschillen overigens op vele punten van die brommers, waarvan de gelukkige bezitters gewoon door stad en dorp ronken. De trial-rijders sleutelen voortdurend aan hun 50 cc-ers, niet alleen om het motortje feilloos te laten snorren, maar ook om alle kwetsbare delen van de bromfiets zo ver mogelijk van de grond verwijderd te houden. Zo eindigt de uitlaatpijp hoog bij het achterwiel; de voetsteunen zijn zeer kort en eveneens hoog aan de machine bevestigd, zodat ze niet snel de grond kunnen raken. Er is een ruime speling tussen wielen en spatborden, waardoor de banden niet tegen de spatborden kunnen schuren als de bromfiets het op ruige trajecten zwaar te verduren heeft. Het stuur moet breed zijn en het is hoog geplaatst: belangrijke voordelen tijdens het „balanceren" als de rechtop staande rijder de bromfiets „op het goede pad" tracht te houden door zijn stuur in een bepaalde stand te plaatsen. De trial-bromfietsen worden voorzien van speciale banden, die zich stevig in het zand of de modder „vastklampen" zonder de snelheid van de brommer nadelig te beïnvloeden. Maar belangrijker dan alle extra voorzieningen is toch de stuurmanskunst van de berijder. Als je de bromfiets niet even vakbekwaam weet te „mennen" als een ruiter zijn favoriete paard tijdens een springconcours, zul je na afloop van de trial beteuterd je strafpunten optellen, in het besef dat de glanzende bekers en medailles niet voor jou bestemd zijn...

POSTZEGELS EN... HET RODE KRUI

DE laatste maanden is er vrijwel geen week voorbij gegaan of er verschenen wel in een of ander land postzegels ter herdenking van het 100-jarig bestaan van het Rode Kruis. Het is bekend dat Jean Henri Dunant de oprichter was van deze instelling. In 1901 kreeg deze Zwitser voor zijn verdiensten de Nobelprijs voor de vrede, waarmee hij tot de eerste zes mensen behoorde die deze prijs ontvingen. Jean Henri Dunant woonde in 1859 de veldslag bij die de legers van Frankrijk en Sardinië bij het Italiaanse dorpje Solferino tegen de Oostenrijkers leverden. Na de strijd bleven er van de 300.000 man die aan het gevecht hadden deelgenomen, 40.000 dood of gewond op het slagveld achter. En het aantal doden blééf stijgen, niet alleen omdat er veel te weinig doktoren aanwezig waren, maar ook omdat de mogelijkheden tot verpleging, verzorging en transport meer dan onvoldoende waren. Dunant organiseerde met mensen uit de omgeving een hulpdienst. Over zijn ervaringen schreef hij hèt beroemde boek „Un souvenir de Solferino" (Een herinnering aan Solferino), waarin hij voorstelde gewonden in een oorlog neutraal te verklaren en een organisatie van vrijwilligers voor het verzorgen van oorlogsgewonden op te richten. Zo kwam in oktober 1863 te Genève het Internationale Rode Kruis tot stand. Meer dan een jaar daarna, op 22 augustus 1864, werd de Conventie van Genève ondertekend. Hierbij werd behalve een groot aantal andere zaken bepaald dat het kenteken op vlaggen, ambulances, enz. zou zijn: een rood kruis op een wit veld, precies het omgekeerde van de Zwitserse vlag, die een wit kruis op een rood veld vertoont. — Het Rode Kruis was dus opgericht om in oorlogstijd hulp te verlenen aan de gewonden op de slagvelden; tegenwoordig is het overal te vinden waar mensen in nood verkeren. Denk maar 'ns aan de hongerwinter van 1944-1945; je zult wel'ns gehoord hebben dat geallieerde vliegtuigen toen voedsel afwierpen boven de bezette gebieden. Dit was het werk van het Zweedse Rode Kruis. En vergeet ook de watersnood niet van 1953. Een groot deel van de geschiedenis van het Rode Kruis en zijn oprichter is terug te vinden op postzegels. Het slagveld van Solferino is afgebeeld op de 5+5 c. zegel van Guatemala (1960) en op de Belgische zegel van 5 + 3 franc (1959), waarop ook Dunant te zien is. België, het land met het oudste nationale Rode Kruis (opgericht in 1864), heeft Dunant al op de 10+5 c. zegel afgebeeld van de serie, die in 1939 werd uitgegeven ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van het Belgische Rode Kruis. Op de 30+5 c. zegel van deze serie staat de Engelse verpleegster Florence Nightingale, „de dame met de lamp", die in 1854 tijdens de Krimoorlog gewonden verpleegde. Hongarije kwam in 1944 met Rode-Kruiszegels, terwijl ons land in 1927 een serie uitgaf ter gelegenheid van het 60-jarig, en in 1957 ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan van het Nederlandse Rode Kruis.

In plaats van het Rode Kruis heeft men in Islamitische landen de Rode Halve Maan, in Perzië de Rode Leeuw met Zon, alledrie uitgebeeld op de door Turkije uitgegeven serie ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van het Internationale Rode Kruis.

DE SCHIPBREUKELINGEN

MENEER... IS DAT DE "PERSEVERO II", HET JACHT VAN LORD GLENARVAN? WE WILDEN HEM GRAAG SPREKEN!

WE HEBBEN EEN BOODSCHAP VAN KAPITEIN GRANT, VAN DE "BRITTANIA", HET SCHIP VAN LORD GLENARVAN, DAT SPOORLOOS VERDWENEN IS!

GLENARVAN STOOMVAARTMAATSCHAPPIJ

KAPITEIN GRANT IS DOOD! DIE BOODSCHAP KAN NOOIT VAN HEM ZIJN, DUS LOOPT U DOOR!

MAAR ALS DE WACHT DE POORT OPENT VOOR VERTREKKENDE GASTEN, GLIPPEN MARY EN ROBERT NAAR BINNEN...

DIT IS ONZE KANS. NAAR DE LOOPPLANK!

HEDAAR, JULLIE! KOM TERUG!!

TERWIJL DE WACHT MARY EN ROBERT NAZIT, WANDELT PAGANEL KALMPJES DOOR DE POORT...

GRIJP DIE TWEE KINDEREN!

KOMT IN ORDE!

TERWIJL DE WACHT TERUG GAAT NAAR DE POORT, ACHTERVOLGT DE STEWARD MARY EN ROBERT, DIE ONBESUISD HET DEK VAN HET JACHT OP HOLLEN...

HOUD ZE!

LAAT ME LOS!

DIE HEB IK BEET! WAT BETEKENT DIT ALLEMAAL?

ZE ZIJN AAN BOORD GEGLIPT, LORD!
BENT U LORD GLENARVAN? MENEER, WE MOETEN U DRINGEND SPREKEN!

KAPITEIN GRANT IS ONZE VADER! WIJ WETEN DAT HIJ EN TWEE MATROZEN NOG LEVEN. WE KOMEN U VRAGEN OF U 'N SCHIP WILT STUREN OM ZE TERUG TE HALEN!

LORD GLENARVAN NEEMT HEN MEE NAAR ZIJN HUT EN STELT ZIJN ZOON, JOHN, VOOR.
HOE WETEN JULLIE DAT KAPITEIN GRANT NOG LEEFT?
HIJ DEED EEN BRIEFJE IN EEN FLES! PROFESSOR PAGANEL HEEFT HET GEVONDEN!

SINDS IK EEN BELONING HEB UITGELOOFD VOOR NIEUWS OVER DE "BRITTANIA", BEWEREN ALLERLEI SCHURKEN DAT ZIJ BRIEFJES IN FLESSEN HEBBEN GEVONDEN!
MAAR DIT BRIEFJE IS ECHT! HET IS PAPA'S HANDSCHRIFT!

ALS ER ENIGE KANS OP WAS JULLIE VADER TE VINDEN, DAN ZOU IK DE HELE WERELD AFZOEKEN! PERSEVERO: IK VOLHARD! DAT IS DE LEUZE VAN GLENARVAN!

HIER IS MONSIEUR PAGANEL! HIJ KAN U VERTELLEN WAAR HIJ DE FLES VOND!

DE BRIEF ZIT IN DEZE FLES, MILORD! TOEN IK MET MIJN STUDENTEN AAN 'T VISSEN WAS, VING IK EEN GROTE HAAI. EN TOEN IK DIE OPENSNEED, VOND IK DE FLES!
WAT 'N BELACHELIJK VERHAAL! JE REINSTE ONZIN! STEWARD, VERWIJDER DIE FANTAST VAN HET SCHIP!
OH NEE, LORD! HET VERHAAL VAN MENEER PAGANEL IS WAAR!

HIJ IS UIT PLYMOUTH GEKOMEN OM ONS TE HELPEN! STUURT U HEM ASTUBLIEFT NIET WEG!
ZET DIE SCHELM AAN LAND, STEWARD! WIJ BRENGEN 'T MEISJE EN DE JONGEN TERUG NAAR PLYMOUTH!

MAAK DAT JE WEGKOMT, SCHURK! JE HOORT IN DE GEVANGENIS. HOE DURF JE DIE ARME KINDEREN VAN KAPITEIN GRANT ZO TE BEDRIEGEN!

MAAR PAGANEL LAAT ZICH NIET ZOMAAR WEGSTUREN...

...EN HIJ SLUIPT WEER AAN BOORD...

EVEN LATER BRENGT EEN STEWARD MARY EN ROBERT NAAR HUN HUTTEN...
KIJK, MARY!
SSST!

DE VOLGENDE OCHTEND, ALS DE "PERSEVERO" NAAR PLYMOUTH VAART...
IK WEET ZEKER DAT MIJN VADER NAAR JULLIE VADER ZOU ZOEKEN, ALS WE 'N BETERE AANWIJZING HADDEN DAN DAT IDIOTE BRIEFJE OM TE BEWIJZEN DAT HIJ NOG LEEFT!

ALS JIJ EEN SCHIPBREUKELING WAS, ZOU JIJ DAN EEN FLES MET EEN BRIEF ERIN IN ZEE GOOIEN ...OF ZOU JE GEWOON BLIJVEN WACHTEN TOT JE DOODGING?
IK WEET 'T NIET. HET IS ZO'N KLEINE KANS!

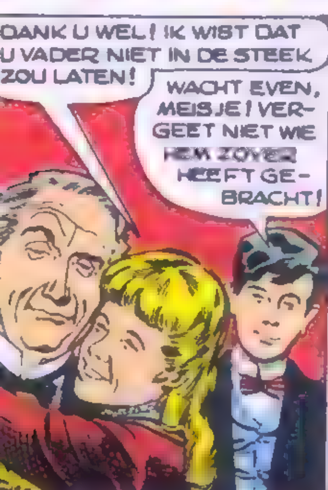

JOUW VADER IS HIER, DAAROM LAAT MIJN VADER JE ONVERSCHILLIG!
NIET WAAR! IK ZAL PROBEREN MIJN VADER OP ANDERE GEDACHTEN TE BRENGEN!

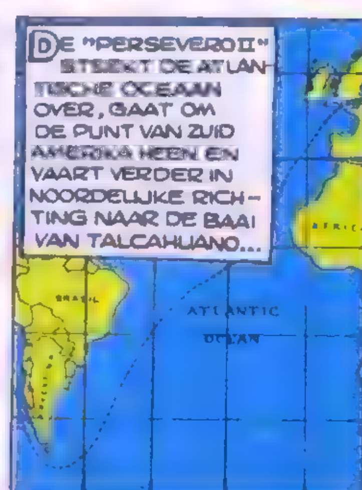

EN HET LUKT JOHN LORD GLENARVAN OVER TE HALEN EEN SPEURTOCHT TE ONDERNEMEN ...
GOED, GEEF ME DAT BRIEFJE!
DAT KAN NIET MEER! DE FRANSMAN HEEFT HET EN U HEEFT HEM VAN BOORD GEJAAGD!

MAAR IK BEN TERUGGEKOMEN, MILORD! IK LAAT ME NIET ZOMAAR VAN MIJN STUK BRENGEN!
GOED, GEEF ME DAT BRIEFJE!

HET IS BIJNA ONLEESBAAR!
EEN PAAR WOORDEN ZIJN NOG DUIDELIJK! HUN POSITIE IS 37 GRADEN, 11 MINUTEN ZUIDERBREEDTE!

JA, MAAR OP WELKE LENGTEGRAAD? DE WOORDEN "GEVANGEN" EN "INDIANEN" KUNNEN ONS HELPEN! WAAR KUNNEN ZIJ OP DE 37STE BREEDTECIRKEL BIJ INDIANEN GEVANGEN ZITTEN?
AAN DE WESTKUST VAN ZUID AMERIKA NATUURLIJK! WE GAAN ERHEEN! IK ZAL KAPITEIN MANGLES ONZE TOCHT ONMIDDELLIJK IN KAART LATEN BRENGEN!

DANK U WEL! IK WIST DAT U VADER NIET IN DE STEEK ZOU LATEN!
WACHT EVEN, MEISJE! VERGEET NIET WIE HEM ZOVER HEEFT GEBRACHT!

DE "PERSEVERO II" STEEKT DE ATLANTISCHE OCEAAN OVER, GAAT OM DE PUNT VAN ZUID AMERIKA HEEN EN VAART VERDER IN NOORDELIJKE RICHTING NAAR DE BAAI VAN TALCAHUANO...
ATLANTIC OCEAN

ZIJ LATEN DE "PERSEVERO II" IN DE BAAI VOOR ANKER LIGGEN EN TREKKEN MET DRIE GEHUURDE INDIAANSE GIDSEN OP PAARDEN DE BERGEN IN...
DAAR MOETEN WE HEEN... NAAR DE ANTUCO-PAS! DAARNA VOLGEN WE DE BREEDTECIRKEL TOT WE KAPITEIN GRANT VINDEN!
WORDT VERVOLGD

TOEN ik van de week wat oude PEPS zat te bekijken, kwam ik ook een stukje tegen waarbij Dik, pardon, menéér Dik een ouderwets doel had getekend: twee palen met een touw ertussen gespannen. Als er een bal aankwam, trok de keeper eenvoudig even het touw naar beneden en dan ging die bal over! Voortreffelijk tekeningetje van meneer Dik, maar dat wilde ik helemaal niet zeggen, want dat zijn we tenslotte zo van 'm gewend. Nee, toen ik die antieke goal zag, dacht ik, dat er over de geschiedenis van het voetbal nog massa's dingen te vertellen zijn. Over de geschiedenis van andere takken van sport trouwens ook!
Tegenwoordig maak je je van de opstelling van een elftal een bepaalde voorstelling: keeper in het doel, twee backs met vaak daartussen de stopperspil, twee halfspelers, vijf aanvallers. Er zijn allerlei varianten uitgedacht, maar die vergeten we vandaag voor het gemak even. Honderd jaar geleden maakte men zich van een elftal evenwel een totaal andere voorstelling. Op de Engelse velden van die dagen stond de keeper wel bij of tussen zijn palen, maar de overige spelers kozen voor het begin van de wedstrijd ànders positie dan de jongens dat tegenwoordig gewend zijn. Er stond één back, er stond één halfspeler en, zodra dat mogelijk was, gingen acht aanvallers in het offensief. De voorhoede bestond inderdaad uit acht man, die het toen nog niet in fijne combinaties zochten, maar uit alle macht probeerden de bal vooruit te trappen. En dan maar weer hollen!
De doelverdediger was in die dagen nog niet zo'n beschermde figuur als tegenwoordig. Men mocht hem aanvallen, men mocht proberen hem uit de buurt van de bal te houden, en dat betekende in vele gevallen, dat de aanvallende partij probeerde de keeper uit zijn doel te werken, omdat het dan veel makkelijker was de bal erin te krijgen.

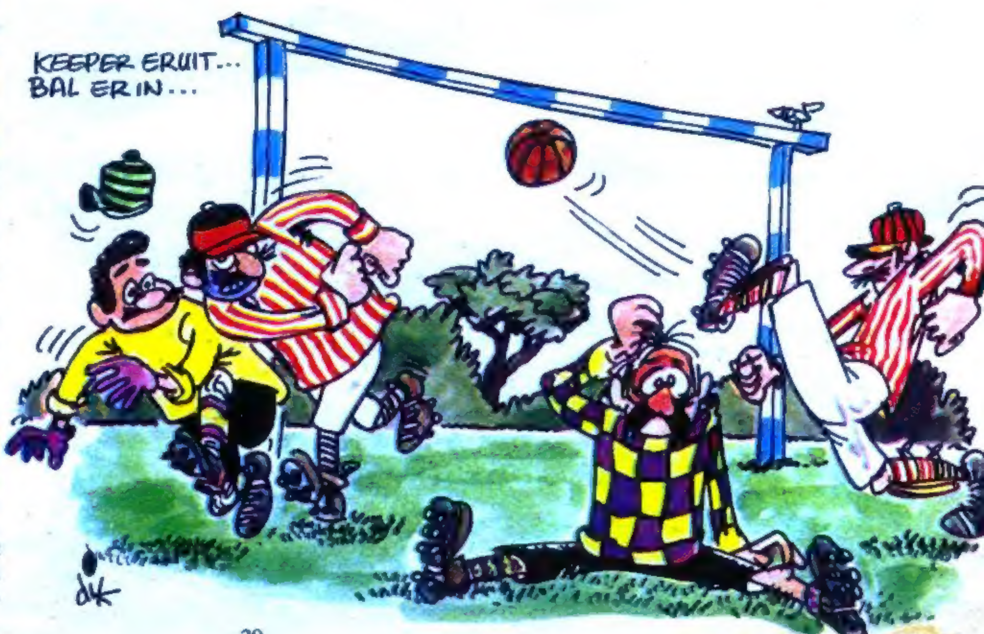

Toen, zo'n honderd jaar geleden, waren er al clubs in Engeland, was er al een voetbalbond en dus een organisatie die reglementen uitvaardigde.
Nòg honderd jaar vroeger — toen de Engelsen al voetbalden, maar niet wisten dat je dat voetbal moest noemen — ging het op de velden nog iets wilder toe. Als de spelers er echt zin in hadden en enthousiast werden, dan trapten ze elkaar opgewekt tegen schenen en andere lichaamsdelen. Het zal je dan ook niet verbazen dat de berichten uit die tijd de nodige ongevallen van het voetbalfront meldden: gebroken scheenbenen en gaten in het hoofd. En óók gescheurde of getornde jassen en verloren hoeden, want een makkelijk luchtig sportkostuum, broekje en shirtje, kenden ze toen nog niet. Ze speelden hun wedstrijden in hun dagelijkse of zondagse plunje, met de hoed of pet op, en daar kon weleens wat mee gebeuren. Een Fransman die in die tijd in Engeland getuige was van zo'n voetbalwedstrijd in Derby, zette enorm grote ogen op toen hij hoorde dat de Engelsen dit een spel noemden. „Dan vraag ik mij toch werkelijk af," zo riep de Fransman uit, „wat jullie elkaar aandoen wanneer je gaat vèchten!"

Goed, die Engelsen hadden lol, maar in 1891 begrepen ze ook wel dat je een keeper toch een béétje beschermen moest; zo maakten ze de regel dat hij alleen nog maar aangevallen mocht worden, wanneer hij de bal speelde of een tegenstander in de weg liep. Zo hebben ook de doelverdedigers daar nog een redelijk leven gekregen. Maar het is toch wel opvallend dat men tegenwoordig nog in Engeland vrij onaardig tegen keepers optreedt, in ieder geval in het aanvallen van de doelman verder durft te gaan dan wij hier.

Je snapt dat het voetbal in die honderd jaar de nodige wijzigingen heeft ondergaan. Van 1-1-1-8, je weet wel, acht man in de voorhoede, werd het 1-2-2-6. Ik heb 't niet over systemen, hoor, gewoon over de opstelling. In het laatste geval dus liepen er zes man in de voorhoede met daarachter twee halfspelers, twee backs en de keeper, en daarmee was men al duidelijk op weg naar de bekende formatie 1-2-3-5. Zo omstreeks 1880 begonnen de betere voetballers ook te begrijpen dat je de bal best een deel van het werk kon laten doen. Daar had je dus de pass, de combinaties; maar het spreekt vanzelf dat een knappe dribbelaar z'n gewicht in goud waard was, vooral toen men de buitenspelregel had ontworpen. Een man die met de bal aan de voet door de vijandelijke defensie heen kon wandelen, behoefde zich van „off side" hoegenaamd niets aan te trekken!
Tja, en nou hebben we 't nog niet eens over de „handsball" gehad en evenmin over het ontstaan van rugby uit de eerste overtreding op dit gebied in de voetbalhistorie. Het was ene William Webb Ellis die deze eerste overtreding beging. Men nam hem dat aanvankelijk bijzonder kwalijk, maar later... enfin, laat ik dat verhaal nog even opsparen tot volgende week. O ja, weet je hoe ze vroeger inwierpen? Met één hand natuurlijk, maar sommige spelers konden de bal zo ontstellend ver inwerpen, dat ze hem vlak voor het doel lieten neerkomen. Dat was de bedoeling niet en dus maakte men de regel dat er met twee handen ingeworpen moest worden. Dat is zo langzamerhand 80 jaar geleden en heb je ook wel'ns gezien dat er voetballers zijn die het nu nog niet kunnen?

ER IS WEL WAT VERANDERD...

NA DE DC-8 NU DE DOUGLAS DC-9

DOOR HUGO HOOFTMAN

NATUURLIJK hebben jullie allemaal op Schiphol de grote viermotorige straalreus van de KLM gezien: de beroemde Douglas DC-8, waarvan de KLM er nu 14 in gebruik heeft. Er zijn meer dan 200 van die DC-achten gebouwd. Maar Douglas is inmiddels begonnen met de bouw van een geheel nieuw straalverkeersvliegtuig, dat over enkele jaren ongetwijfeld even populair zal worden als de DC-8. Dat nieuwe toestel zal de DC-9 zijn.

In plaats van vier straalmotoren onder de pijlvleugel krijgt deze machine twee straalmotoren achter aan de staart. Die DC-9 zal dus eigenlijk méér lijken op de Franse Caravelle dan op de DC-8. Alleen de rompneus verraadt nog de typische Douglas-lijn, al zullen de twee luchtinlaten in de rompneus die zo karakteristiek voor de DC-8 zijn, bij de DC-9 zijn verdwenen. Het toestel wordt veel kleiner dan de DC-8 en is niet bedoeld voor lange transatlantische vluchten, maar voor korte tot middelgrote afstanden. Het staat nu al vast dat de eerste Douglas DC-9 in maart 1965 moet starten voor zijn eerste vlucht. Er worden voorbereidingen getroffen om acht DC-9's per maand te gaan bouwen. De totale tijdsduur voor de bouw van elke DC-9 zal slechts 37 weken gaan bedragen. Er zijn op dit moment 18 DC-9's verkocht: 15 aan de Delta Air Lines en 3 aan de Bonanza Air Lines. Ongetwijfeld zullen spoedig nieuwe orders volgen.

Of ook de KLM de Douglas DC-9 zal kopen, moeten we afwachten. Als we bedenken dat de KLM sedert de Douglas DC-2 alle verkeersmachines van Douglas heeft gekocht, lijkt het niet onwaarschijnlijk. De DC-9 zou inderdaad een mooie opvolger zijn voor de thans in dienst zijnde Viscounts. Maar Fokker werkt zoals jullie weten aan de F.28, en die valt zo ongeveer in dezelfde klasse als de DC-9, al is hij iets kleiner en... goedkoper! De KLM zou nu best 'ns de F.28 kunnen kopen ter vervanging van de Viscount en dan is de kans op een DC-9-order natuurlijk verkeken. De DC-9 kan van veel kortere startbanen gebruik maken dan de DC-8 en kan daardoor op aanzienlijk meer vliegvelden starten en landen. Het startgewicht van de DC-9 bedraagt amper een vierde van dat van de DC-8. De DC-9 zal maximaal 83 passagiers kunnen meenemen, de DC-8 kàn er wel 180 vervoeren, maar de KLM acht 165 al hoog genoeg.

TECHNISCHE GEGEVENS DOUGLAS DC-9:

Afmetingen: Spanwijdte 26,64 m, lengte 31,40 m, hoogte 8,35 m. **Gewichten:** Max. 35.140 kg; startgewicht 34.925 kg. **Prestaties:** Max. kruissnelheid 900 km per uur, vliegbereik 1800 km; kan 56-83 passagiers vervoeren en 8.250 kg vracht. **Motoren:** Twee Pratt and Whitney JT8D-5 motoren van 5454 kg stuwkracht elk.

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

Kapitein Haddocks verhaal wordt steeds spannender. Eén van zijn voorvaderen, François ridder Hadoque, is door piraten gevangen genomen en aan zijn eigen mast gebonden . . . .

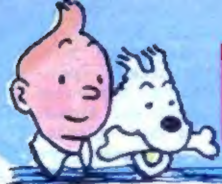

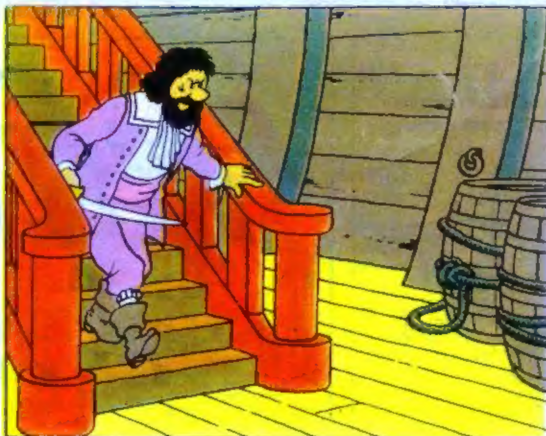

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

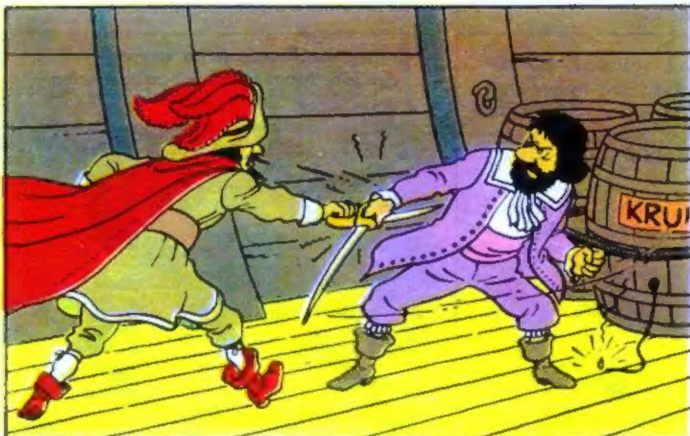

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497.
Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 33 00 21).
Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

